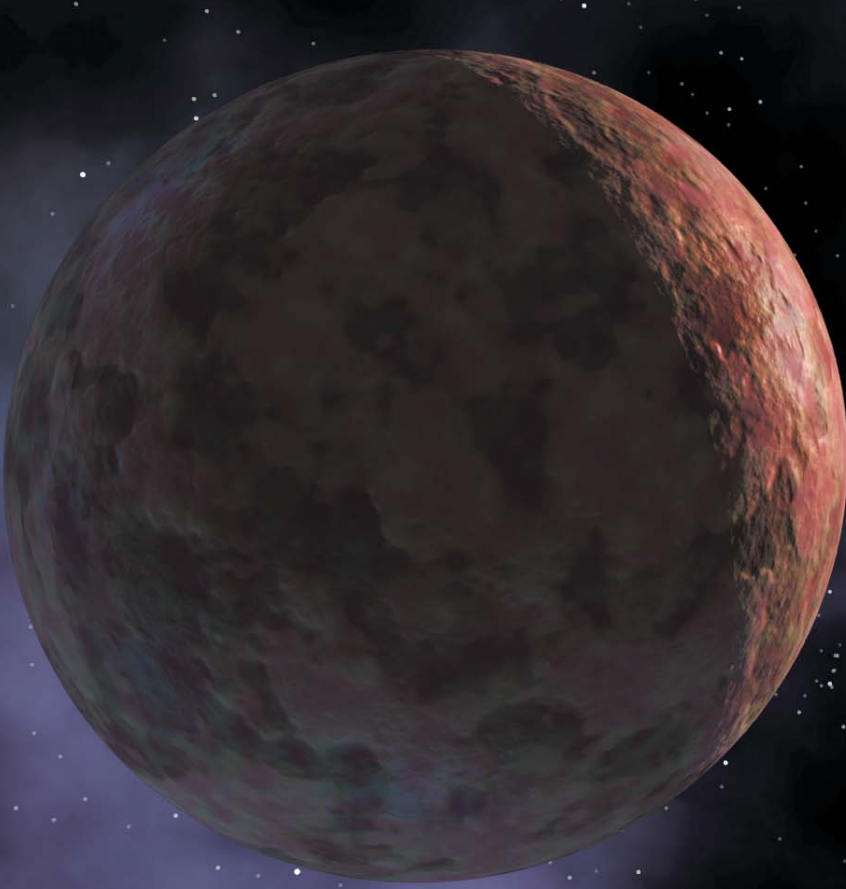

MARDUK GELECEK, DERTLER BİTECEK (Mİ?)...

Son yıllarda, Dünya'ya çarpma riski olan küçük gezegen ya da göktaşlarıyla ilgili haberler basında sıklıkla yer alıyor. Bunun yanı sıra son derece masum ve izlenmesi muhteşem gök olaylarıyla birlikte felaket senaryolarının üretilmesi de moda oldu. Habersizlikten bunalan bazı medya kuruluşlarının da körüklemesiyle sansasyon amaçlı, yanlış ve abartılı söylemler yazılı ve görsel basında geniş yer aldı ve bu konuları işleyen kitaplar en çok satan kitaplar listelerinin değişmez isimleri haline geldi. Bilim dünyasıysa bu ko-

nulara her zaman olduğu gibi uzak durmayı yeğliyor. Basında çıkan haberlerle ilgili olarak görüşüne başvuru- rulan bilim adamlarının demeçleri, ya yeteri kadar anlaşılmadığı ya da haberin cazibesini azaltacağı düşünülerek, yanlış biçimde ve kırılarak veriliyor.

Neden Gök Olayları İstismar Ediliyor?

Bilinçli bir canlı olan insanın geçmişini ve geleceğini merak ettiği, ev-

rende yalnız olup olmadığını araştır- dığı ve varsa diğer zeki yaratıklarla bağlantı kurmaya çalıştığı bir gerçek. Bunun için milyarlarca dolarlık araştırma projeleri yürütüldüğü de biliniyor.

İnsanların bu ilgisinin istismar edilmemesi beklenemez. Bu nedenle, Astroloji (yıldız falı) geleceği bilme iddiasıyla ortaya çıkan ve bilimle hiç ilgisi olmayan bir uğraşı olarak günlük hayatımızda yerini almış durumda. Evrende başka canlıların da olabileceği varsayımını istismar ederek her fir-

satta ortaya çıkan UFO'cuların da bunlardan bir farkı bulunmamakta... Bu yazının konusu olan olağan gök olaylarının şarlatanlığa varan ölçüde istismar edilmesi de son zamanlarda yaşanan bir olgu. Konunun iyi anlaşılması için son beş yılda yaşanan önemli gök olaylarına ve bunların basında yansımalarına bakmakta yarar var.

11 Ağustos 1999 Tam Güneş Tutulması. Ülkemizden de, Orta ve Doğu Anadolu Bölgelerinde izlenen bu tutulmadan altı gün sonra meydana gelen deprem ile bu muhteşem gök olayı ilişkilendirildi ve bundan sonra her güneş ve ay tutulması olayında deprem çığırkanlığı gündeme geldi.

5 Mayıs 2000 Gezegen Dizilmesi. Bu konu da özellikle ABD'de bir çok "araştırmacı-yazar" için geçim kaynağı oldu. Bunlardan bazıları, 5 Mayıs 2000 tarihinde 9 gezegenin bir doğrultuda dizilmesi sonucunda, kütle çekimi nedeniyle 13 şiddetinde deprem olacağı, Afrika kıtasının Avrupa kıtasının üzerine geleceği ve milyarlarca insanın öleceğini bile iddia ettiler. Bilim adamlarının, aslında bu olayın eskiden de bir çok kez yaşandığı, 20° lik bir açı altında gerçekleşecek diziliminin fiziksel anlamının Ay'ın Dünya'ya 0,25 km daha yaklaşmasıyla ortaya çıkacak çekim gücüne eşit olduğu ve 5 Mayıs 2000'de olağandışı bir durum yaşanmayacağı şeklindeki açıklamalarına itibar edilmedi. Sonuçta, 5 Mayıs 2000 tarihinde hiç bir olağandışı gelişme yaşanmadı; ancak bu konuda kitap yazan ve Web sayfası açarak felaket tellallığına soyunan kişiler büyük paralar kazandılar.

27 Ağustos 2003 Mars Yakınlaşması. Bu konu da depremle ilişkilendirildi ve Mars gezegeninin 56 milyon km uzaklığa gelmesiyle oluşan muhteşem görüntüsü felaket senaryolarının gölgesinde kaldı.

Ve ulusal basından bir haber: Kıyamet Yarın. Bilim adamlarından korkunç iddia... Rusya'nın saygın kuruluşlarından bilim adamları dev bir göktaşının yarın dünyaya çarpacağını öne sürdüler. Bilim adamlarına göre,

dünyanın tamamı ya da bir çok ülke yarın yok olacak. 18 Aralık 2000 tarihinde kıyamet kopmayınca, haberin devamı şöyle oldu: Pardon Yanlış Yapmışız...Rus bilim adamları çark etti: yanlış yapmışız, kıyamet 2060'da...

Tabii 2060'a kadar kim öle kim kalsın...Bu haberi de o zaman kim hatırlayacak...

Son olarak 29 Mart 2006 Tam Güneş Tutulması nedeniyle deprem söylentilerine şimdiden başlandı. Tam da bu güzel gök olayı nedeniyle Antalya'da bilim turizmini başlatmak için çalışmalar yapılırken bu tür söylemlerin olumsuz etkileri olacağı kuşkusuz.

Ve Marduk Geliyor...

Kendisini araştırmacı-gazeteci olarak tanıtan bir yazarın Marduk'la Randevu:2012 kitabıyla başlayan tartışmalar da son aylarda basında yer aldı. Televizyonlarda bu konuda canlı yayınlar yapıldı. Köşe yazarları konuyla ilgili makaleler yazdılar ve "komplo teorileri" gündemde yerini aldı. Hatta 2012'de yaşanacak felake-

te hazırlık olmak üzere, Ege ve Ankara'da yüksek yerlerde ev yaptıranlar olduğu söylentisi dolaştı. Senaryoya göre, Marduk isimli ve 3661 yıllık dönemli büyük bir gezegen, 23 Aralık 2012 tarihinde Dünya'nın çok yakınından geçecek, bu nedenle Dünya'nın eksenini değiştirecek, bu da iklim felaketlerine yol açacak, Dünya seller altında kalacak, bir çok ülke yok olacak ve milyarlarca insan ölecek...

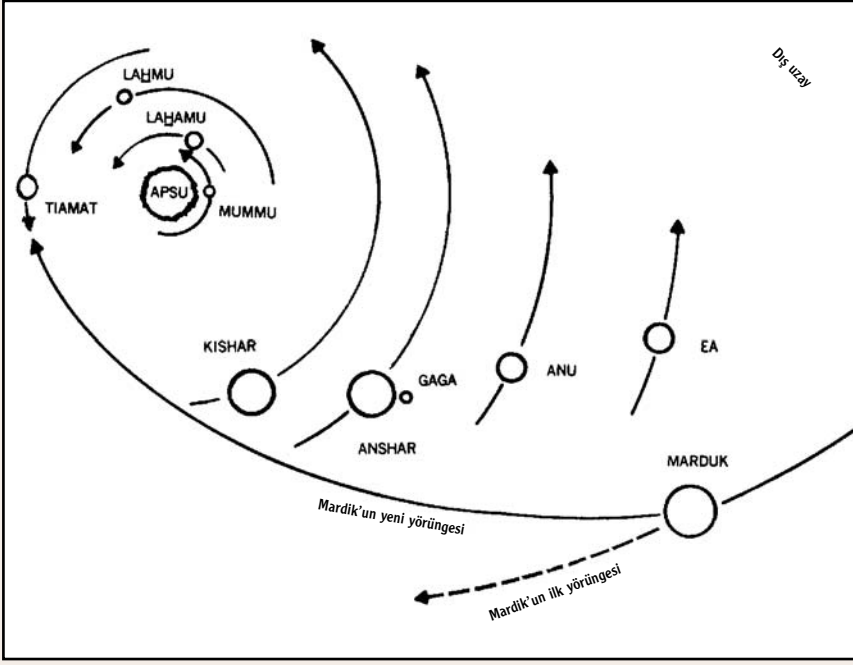
Peki Kimdir Bu Marduk?

Marduk, Babil ve Asurluların yaradılış destanlarında yer alan, tanrıların en bilgisi ve güçlüsüdür. Alexander Heidel'in yazdığı ve Türkçeye de çevrilen Enûma Eliş (Vaktiyle Yukarıda...) kitabında adı geçen bir yaradılış destanı kahramanı. Kötü tanrı Ti'amat'ı öldürmesi için özel olarak görevlendirilen ve onu öldürerek Babil şehrini kuran, yeri ve göğü yaratan, kendisine destek veren iyi tanrılara hizmet etsin diye insan soyunu da yaratan tanrı. Destan bir kısmı tamamıyla tahrip olmuş 7 kil tablet deşifre edilerek günümüze kazandırılmış. Yazıldığı tarih için ise, MÖ 700 den 1600 yılına kadar uzanan geniş bir aralığı söz konusu.

Marduk, Rus asıllı Zecharia Sitchin'in 12. Gezegen adlı kitabında da yer alır. Sitchin bu kitabında her 36 yüzyılda bir Dünya'nın yakınından geçen 12. Gezegen den, Marduk'tan bahseder.

İddiaya göre, bu gezegen Dünya'nın yakınından her geçtiğinde çok büyük felaketlere yol açmakta.

Böyle bir gezegenin varlığına kuşkuyla bakan bilim insanları içinse, 1930 yılına kadar keşfedilmeyen Plüto örneğiyle gönderme yapılıyor. 1930 yılına kadar keşfedilemeyen Plüton örneğinde olduğu gibi, bu gezegenin de görülmemesi olasılığı ya da bilim dünyasınca gizlendiği savı ileri sürülüyor.

Uranüs gezegeninin yörüngesindeki tedirginlikleri bilinmeyen başka bir gezegenin yapabileceği varsayımından hareketle Neptün gezegeninin keşfi, matematiğin bir zaferi oldu. Bundan sonra Neptün gezegeninin yörüngesindeki düzensizliklerden yola çıkılarak 9. gezegenin bulunması için matematikçiler ve gökbilimciler seferber oldular. Sonunda Plüton gezegeni 1930 yılında bulundu. Ancak, bunda matematik değil tesadüfler daha fazla önemliydi.

Plüton'un keşfinden sonra geçen 74 yılda uzay araştırmalarının aldığı yol çok farklı ve Marduk büyüklüğünde bir gökcisminin bu kadar yakına geldiği halde görülmemesi beklenen bir durum değil. Hele, keşfedildiğinin toplumdan gizlenmesi için hiç bir neden yok.

Nitekim çok daha küçük ve uzak bir gökcismi olan Sedna, buna örnek gösterilebilir. Sedna ilk kez 14 Kasım 2003 tarihinde Palomar Gözlemevi'nin 48 inçlik (120 cm) lik teleskopuyla gözlemlendi. Resmi adı 2003 VB12 olan Sedna, Güneş Sistemi'nin en uzak ve soğuk cismi olarak biliniyor. Güneş'e olan uzaklığı Plüton'un yaklaşık 3 katı kadar (yaklaşık 18 milyar km). Sıcaklığı - 240° C. Renginin kırmızı olması da Marduk'un rengiyle uyum içinde...Elde edilen ilk görüntülerden, Sedna'nın bir uydusu'nun da olabileceği söylendi ancak bu bilgi daha sonraki görüntülerle doğrulanmadı. Bu

durum da kompo teorisyenleri tarafından bilim insanlarının olayı gizlemelelerinin kanıtı olarak gösterilmekte.

Dünya'ya Çarpma Riski Olan Gezegenler Var mı?

Kompo teorileri üretenler sevinecekler; ama buna hayır demek mümkün değil. Dünya'ya çarpma riski olan bir çok irili ufaklı gök cismi bulunuyor ve bu amaçla yürütülen bir araştırma projesi de var. Near Earth Object Program(<http://neo.jpl.nasa.gov/>) çerçevesinde yaklaşık 4000 gök cismi gözetim altında bulunduruluyor ve bunların çarpma riskleri de veriliyor. Buna göre, Dünya'ya çarpma riski en yüksek gökcismi olarak 2003 QQ47 görülüyor. Ancak bu risk 909 binde bir; yani sıfıra çok yakın. Bu veriyi kullanarak, "TÜBİTAK Ulusal Gözlemevi ise kıyametin tarihini 2012 değil, 2014 olarak veriyor" diye haber yapmak tam bir saptırma oluyor.

2003 QQ47, çok küçük bir gökcismi. 1.2 km çaplı ve 65 milyon yıl önce dinazorların yok olmasına yol açtığı ileri sürülen küçük gezegenin onda biri kadar kütleli. Hızı yaklaşık olarak 30 km/saat kadar. Teorik olarak bu büyüklükteki bir gökcisminin çarpması da Dünya'daki yaşamı sona erdirecek boyutta felakete yol açabilir. Bu büyüklükte bir gökcisminin çarpması

sonunda ortaya çıkacak enerji 350 milyon ton TNT'nin patlatılmasıyla ortaya çıkacak enerjiye eşittir.

Bunun yanında, Dünya'nın çok yakınından geçen bir küçük gezegen de 15 Mart 2004 tarihinde NASA tarafından keşfedildi. 2004 FH adı verilen küçük gezegen, yaklaşık 30 metre çapındaydı ve 18 Mart 2004 gece yarısında Dünya yüzeyinden 43.000 km uzaklıktan geçti. Bu uzaklık televizyon uydularının yörüngesinden yaklaşık 7.000 km kadar uzakta. Bu, Dünya'nın çapının 3,4 katı kadar bir uzaklığa denk geliyor. Bu minik gök cismi, küçük bir teleskop veya iyi bir el dürbünüyle bile izlenebildi.

Bu durumda, Plüton yakınlarına kadar gelmiş olması gereken ve Dünya kadar büyük olduğu varsayılan Marduk'un toplumdan saklandığı fikri pek akla yatkın gelmiyor. Bilim insanlarının bu büyüklükteki bir gök cismi nasıl saklayabilecekleri, asıl kompo teorisinin kendisi olmakta. Bu durum, en fazla da gökyüzünü sürekli tarayan ve bir çok kuyruklu yıldızı keşfeden amatör gökbilimcileri üzmüş olmalı.

TUG'da Küçük Gezegen Gözlemi

TÜBİTAK Ulusal Gözlemevi'nde de küçük gezegen gözlemleri yapılıyor. Bunlardan biri olan 2002 NY40, 15 Ağustos 2002 tarihinde TUG'da gözlemlendi. Bu gezegenle ilgili gözlem verilerine ve animasyona (<http://www.tug.tubitak.gov.tr>) adresinden ulaşılabilir.

Bütün bu bilgiler, Dünya'ya çarpma riski olan bir çok gökcisminin bulunduğunu gösteriyor. Ancak bugüne kadar tespit edilenlerin çarpma riski sıfır düzeyinde. Tabii bu durum, üzerinde yaşadığımız Mavi Gezegenimize bunlara benzer başka davetsiz misafirlerin gelmeyeceğini göstermiyor. Yine de araştırmacı yazarlarımızın yıldız ve gezegenlerimizi rahat bırakmaları biz gökbilimcilerin tek dileği...

Orhan Gölbaşı

TÜBİTAK Ulusal Gözlemevi Müdür Yardımcısı
Akdeniz Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi
Fizik Bölümü

Kaynaklar
Enüma Eriş, Alexander Heidel, Ayraç Yayınevi, Çeviren: İsmet Birkan
12. Gezegen, Zecharia Sitchin, Ruh ve Madde yayınları, Çeviren Yasin Tokatlı
Marduk'la Randevu, Burak Eldem, İnkılap Yayınevi